

Mehmet Duru, Selma Ceylan Yıldız ve Taylan Hakan'ın ardından . . .

Bana bir varmış, bir yokmuş deme. İçime dokunuyor. (C. Yücel)

...

ah yavrum
ah güzelim
canım benim / sevdiceğim
bitanem
kısa sürdü bu yolculuk
n'eylersin ki sonu yok!
gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

.....

bu acılar
bu ağrılar
bu yürek
neyi kimden esiriyor bu buz gibi sokaklar
bu ağaçlar niçin böyle yapraksız
bu geceler niçin böyle insansız
bu insanlar niçin böyle yarısız
bu niçinler niçin böyle yanısız?
kim bu korku
kim bu umut
ne adına
kim için?

Hasan hüseyin korkmazgil... (haziranda ölmek zor)

Her ölüm erken ölümdür. Bilgisayarın başına oturup bu yazıyı kaleme aldığımda hayat ne garip diye düşündüm. Mehmet ağabey ve tanıma fırsatı bulamadığım iki genç meslektaşım Selma ve Taylan için yazı yazmanın ne kadar bana acı verdiğini fark ettim. Denizli Tavas'ta arazideyken aldım acı haberi. Sevgili dostum Dinçer'in telefondaki sesi Şükrü ağabeylerin kampında kaza olduğunu titre ve panik halde iletliyordu... İnanmadım... Neşat ağabeyimi aradım teyit için ... İnanmak istemiyordum ama gerçekle çok çabuk yüz yüze geldim... Oy 'guzummm' nasıl oldu bu... Bizleri bırakıp nasıl gidersen daha çok yapacağın işler varken... Çok meslektaş yetiştirecektin daha... "Guzummm" diyerek onlara jeolojinin güzelliklerini gösterecektin, Karakaya diyecektin, Kazdağ masifi diyecektin, İzmir Erzincan

Zonu diyecektin ! Ve daha neler diyeceksin diye MTA daire sunumlarını ipe çekecektik. Olmadı... Selmalar, Taylanlar senin zenginliğinde bilgi birikiminde çoğalacaklar deniz olacaktı... Olmadı... Olmadı... Olmadı.... ....

2011 Haziran'ı ne kötü geçti benim için. Hüzünlerden hüzün, acılardan acı beğenir oldum. Acıya bulandım, hüzne battım ... Ne de zormuş büyük ustanın dediği gibi "haziranda ölmek"... Mehmet DURU, Selma Ceylan YILDIZ ve Taylan HAKAN adeta içimize ateş topunu bırakıp gittiler...

Mehmet ağabeyle, ağabey kardeş ilişkimiz Hacettepe yıllarına dayanır. Ben 2. sınıftayken mezun olmuş ve paleontolojide master çalışmasına başlamıştı. Okulumuzun "Karaoğlanı" asistan ağabeyimizdi... Paleontoloji ve petrografi laboratuvarında arazi derslerinde ve harita kampında hep bizlerle idi... O çok iyi bir jeolog, çok iyi bir öğretici, çok iyi arkadaş ve çok iyi bir insandı... İnsanoğlu insandı... Mütevazı kişiliği, bilim insanına yakışır disiplini, bildiği her şeyi bizlere öğretmek için bıkmadan usanmadan anlatması ve bizlerle kurduğu dostane ilişkilerle hepimizin "Mehmet ağabeyi" olmuştu. Çok yıllar sonra üniversiteden MTA'ya geçtiğinde onunla aynı kurumda çalışıyor olmanın mutluluğunu yaşadım... Aynı dairelerde olsak da Maden Etüt önünde Şükrü ağabey, Mustafa Dönmez ve Sevin, Neşat ağabeyli ekiple yemek dönüşü karşılaşır, ayaküstü de olsa hasbıhal ederdik... MTA'da birlikte çalışmadık çok da zamanımız birlikte geçmedi. Ama bilirdim ki, O MTA'da ve bizimle birlikte, bu yüzden kendime, geleceğe, MTA'ya, ülkeme, mesleğe olan inancım artar, güvenim tazelenirdi. Karayağz, güzel yüzüne yansıyan gülüşten sadece insanlık alırdık. Üniversitede nasıl tanıdıysak onu dik, direngen bilim insanı tavrıyla, hayatın içinde de hep aynı oldu... Eğilmedi yalpa yapmadı... Sadece bilim ve onun ışığında yürümeyi seçti. Ülkesine, mesleğine, toplumuna karşı borcunu böyle ödeyeceğini biliyordu...

Son görüşüm oldu 64. Kurultay salonlarında onu... "Nasılsın guzum, nasıl gidiyor" diye sormuş, en fazla 1-2 dakika ayaküstü şöyle bir laflamıştık o

kalabalıkta... Nerden bilirdim ki onu son görüşümmüş meğer...

Son 10 yılda MTA'da göreve başlamış tüm genç meslektaşlarımız onun tedrisatından geçmiştir... Hepsinde emeği vardır Mehmet ağabeyin. Özellikle yeni mesleğe başlayanlar onunla çalışmak için çok büyük heyecan duyar; benden gelip sorduklarında "Mehmet ağabey, Şükrü ağabeylerin ekibine girmeye bakın" derdim...

Selma ve Taylan'ı tanıyamadım... Ama inanıyordum ki onlarla yollarımız bir yerlerde kesişecekti... Bu da olmadı. Acılarını yüreğimde duyuyorum. Oysa bu işsizlik ortamında ne kadar da sevinmişlerdi MTA gibi bir kurumda işe başlayacak olmalarına ve de daha da önemlisi Mehmet ağabeyleriyle birlikte çalışacaklarını bildiklerinde ve onu tanıdıklarında ne kadar şanslı olduklarını düşündüler ama olmadı. Hiç kabullenemediğim ve trafik kazası diyemediğim bu olay erken aldı çocukları bizlerden... Evet, çok erken... Rahat uyuyun çocuklar ama bilinsin ki "bu gitmeler gitmek değil..."

Sevgili meslektaşlar,

MTA'da, acılar, hüznler sevinçler paylaşımlar, dayanışmalar, arkadaşlık ve dostluklar yaşamamın üzerinden 26 yıl geçmiş. Bu uzun sürede çok değerli meslektaşlar, meslek ustaları, arkadaşlar ve dostlar tanıdım. Onlarla birlikte aynı kurumda çalışmanın kıvancını, gönencini, onurunu duydum. Bu duyguların coşkusu içinde geçti yıllar.

Gün geldi aramızdan ebediyete gidenler oldu bizleri acılar içinde bırakarak... Her biri benden bir parça götürmüştür. Kimileriyle hiç tanışmadım, tanışamadım. Kimileriyle birlikte arazide ekmeğimizi, peynirimizi, domatesimizi paylaştık... MTA'nın değişik dairelerinin değişik odalarında hala bu insanlara ilişkin anıları anlatır ve saygıyla yâd ederiz. Odalarda sesleri yankılanır, duyar bu sesleri yüreğim yani anıları her daim bizimledir... Kimilerini tanıma şansım olmadı Selma ve Taylan gibi..ama andıkça onları hüznüm artar dalarım uzaklara.

Bu sefer başka ölümlerle karşılaştım. Benzemiyordu gidışleri daha önceki kaybettiğimiz MTA'lıların gidışlerine... Sanki içimizden birilerinin böyle bir sonu olacağını bilmiyor gibi davrandık. Felaket adım adım yaklaşıyor herkes farkında ama kimse fark etmiyordu... MTA'ya sessizlik çökmüş, herkes üç maymunu mu oynuyor yoksa. O eski MTA'lı duruşu kaybolmuş. Bilgi, emek, birikim ve en önemlisi yurtseverlik üzerinden yükselmiş bir kültür erozyona uğra(tıl)mış; MTA'da her dönem var olan muhalif damar çürümüşü sanki..arazi araçlarının bahçede çürüdüğü gibi..

Evet, arazi araçları çürümeye terk edilmiş şimdi onları hatırlayan yok. Öyle ya çok masraflıydı onlar... Dışardan hizmet satın alınabiliirdi. Hem şoförle birlikte devlete ne kadara mal olduğu bilinmiyor muydu? Yok arabanın kaskosu, yok şoförün harcırahı, yok sendikası ne gerek var uğraşmaya, MTA'ya çok pahalıya patlıyordu... Bu senaryo hep aynıydı. Sondajları da aynı yapmadık mı? Yok işçisi, yok vardiyası, yok oteli, masrafı... Ama şimdi hizmet satın almak modaydı... Hem ucuz hem de tasarruflu... Tasarruf demişken ne çok dilimize pelesenk olmuş bu kelime..kaç yıldır söylenir durular ve sanırım MTA lılarda artık alıştı bu kelimeye... tasarruf!!! Çok sık dile getirdi son yıllarda evet çok dillendirdik bu ekonomik terimi..ama başka şey öğrenemedik yada unuttuk bazı kavramları.. İnsana, emeğe ve yaşama dair iki çift laf edemedik mesala.. sosyal haklar diyemedik..kamu emekçisi diyemedik sendika keliessini ise unuttu epey olmuş. Evet bunlar gerçekliğimiz ,çünkü bu kavramlarda tasarruf, kar, hizmet alımı kelimeleri geçmiyor..bu kelimelerde insanlık paraya tahvil edilmemiş..... Ama fazlada haklarını yemeyelim elbette insana dair söyleyecek şeyler de bulunuyor... Mesela web sayfasında "Allah rahmet eylesin" denilerek "elim trafik kazası" denilerek bir şeyler söyleniyor...

Değerli meslektaşlar, şimdi söyleyebilir misiniz bu üç insanın ölümü elim bir trafik kazası mıdır??? Sorunun yanıtına benle başlayalım o zaman; evet, bu bir trafik kazası demek isterdim ama daha henüz insanlığımı kaybetmediğimi düşünüyorum...

Son söz MTA'lı arkadaşlara;

Ne oldu size sevgili dostlarım, nedir bu ölü toprağı üzerinizdeki. Vicdanlar mı karardı? Yüreklere mi sustu? Duygulara ket mi vuruldu? Yoksa son aldığımız habere göre insanlık mı öldü?

JMO web sayfasında gördüm. Yaşananlar karşısında basın açıklaması yapılıyor ve bir avuç insan, bir avuç MTA'lı var. Meslektaşlarımıza sahip çıkmak için bu kadar mıyız bizler? Hangi idare baskısı, hangi iktidar korkusu bizi bir avuç bıraktı sevgili dostlar? Sevgili Mehmet ağabeyinize, iş arkadaşlarınız kardeşleriniz meslektaşlarınız o gencecik Taylan'la Selma'ya son görevinizi sadece cenazelerinde arkalarından bakarak mı yapacaktınız? Bu ölümlerin neden olduğunu sorgulamayacak mıyız? Hani bilirsiniz arazide tip kesitler atarız, neden sonuç ilişkisini iyi görmek için; bir tip kesit de bu ölümlere atamaz mıyız?

... Güle güle "GUZUM" güle güle... Seni unutmayacağım... Anın önünde saygıyla eğiliyorum.